

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מ.א. 6059197

סמל פודים נחמי-ה ז"ל

סמל פודים נחמי-ה ז"ל
בן 20 בנפלו

בן רינה ויונה אברה

נולד ברוסיה

ב-י"א בתמוז תש"ן, 2/7/1990

התגורר בירושלים

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-כ"ו באדר תש"ע, 11/3/2010

שרת בחטיבת הנח"ל

יחידה: גד' 50

מקום נפילה: ירושלים

באזור: ירושלים והסביבה

נקבר בירושלים - הר הרצל

אזור: ד, חלקה: 7, שורה: 5, קבר: 4.

קורות חיים

בן רינה ויונה אברהם. נחמיה נולד במוסקבה בירת רוסיה ביום ט' בתמוז תש"ן (2.7.1990), ילד שני להוריו, אח לליזה. בחודש אפריל 1991, חודשים ספורים אחרי שנולד, עלו ההורים, נחמיה ואחותו הבכורה לארץ. הם התיישבו בירושלים וכאן נולדו עוד חמישה ילדים: פסח, יוסי, משה, קובי ומיכל.

נחמיה היה ילד ג'ינג'י שמח ופעיל, סיפרה אחותו, וכאח גדול היה תמיד אחראי על אחיו הקטנים ושימש להם דוגמה. אהבה גדולה ומיוחדת הייתה בינו לאחות הקטנה במשפחה, מיכל.

נחמיה גדל והתחנך בירושלים. הוא החל את לימודיו בבית ספר יסודי "סנהדרין" והמשיך לבית ספר "מסורה". בכיתה ט' עבר ללמוד במושב בית מאיר ואחרי שנתיים שב לירושלים, וסיים י"ב כיתות בלימודי ערב בתיכון ע"ש ג'ינוגלי.

לנחמיה היו ידי זהב, סיפרה אחותו, ובין היתר הוא התקין מזגנים בביתו וכן בנה ושיפץ דברים שונים לרווחת בני הבית. הוא היה רגיש מאוד לכל סובביו וידע להזדהות עם כאביהם, תמך בבני המשפחה הקרובים והרחוקים ככל יכולתו והיה אהוב ומוערך על ידי כולם.

נחמיה הירבה לעסוק בספורט, הוא התאמן וטיפח את כושרו ושריריו באופן קבוע וכן היה שחקן כדורגל מצטיין. מגיל צעיר הוא אהב את המשחק, והיה אוהד מושבע של קבוצת בית"ר ירושלים. נחמיה היה נער ביישן, סיפרה אחותו, אך בזכות אופיו הנוח היו לו חברים בשפע ואלה הדביקו לו את הכינוי - קוליה. הוא לא פחד מדבר, ולא פעם הגן על חבריו מפני זרים. בשעות הפנאי נחמיה אהב לבלות עם חברותיו וחבריו הרבים במקומות בילוי

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל פודים נחמי-ה ז"ל

שונים בעירו. הוא גם אהב מאוד מוזיקה, הלך להופעות ובביתו החזיק אוסף שכלל דיסקים רבים.

ביום 27.10.2008 התגייס נחמיה לצה"ל. הוא שובץ לחיל האוויר, אך התעקש על שירות קרבי ואחרי שהוכיח את עצמו בטירונות צורף לגדוד 50 בחטיבת הנח"ל. נחמיה פרח בשירות, אהב את העשייה ואת החברים שהכיר וציפה לכניסה לפעילות מבצעית בשומרון. גם במשפחה התעצמה ההערכה אליו, שכן הוא היה החייל הקרבי הראשון מכל המשפחה המורחבת.

סמל נחמיה נפל בעת שירותו ביום כ"ו באדר תש"ע (11.3.2010). בן תשע-עשרה בנפלו. הוא הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותיר הורים, שתי אחיות וארבעה אחים.

באתר פייסבוק נפתחה קבוצה בשם "אוהבים אותך נחמיה", ובה תמונות של נחמיה, דברים לזכרו שכתבו בני משפחה וחברים והודעות על אזכרות.

כתבו חבריו של נחמיה, האוהבים ומתגעגעים: "נחמיה, היית לי כאח יקר ואהוב / אליך נתגעגע ואתה לא תשוב. / היית חבר אמיתי ונאמן / ופתאום הלכת נעלמת והשארת אותנו לבד. / אל תבכו עלי' אמרת / אבל לא ידעת כמה טעית. / אנחנו בוכים ועליך תוהים / למה אפילו שלום לא רצית להגיד.

אתה חסר לנו תמיד בכל המצבים / והשארת אותנו מתוסכלים. / אתה חסר כל פעם שמישהו זקוק לחיבוק / למילה טובה טפיחה ועידוד. / אתה חסר כשמישהו זקוק לפרוק את הלב / ורוצה לדבר עם חבר שירגיש איתו בכאב. / אתה חסר כשמישהו צריך עזרה או טובה / ומיד כולם חושבים חבל שקוליה לא בשכונה. / אתה חסר כל פעם במקרי מבוכה / שתבוא ותאמר את המילה הנכונה, ואז משתנה כל התמונה. / ואפילו כשסתם משעמם ורוצים חבר שאיתו אפשר לשבת ולדבר / מיד מרגישים שהינך חסר.

ובכל פעם שאנחנו בך נזכרים / עוד שריטה על הלב אנו מקבלים. / העולם האכזרי הזה חשוך בלעדיך / ולא משנה מה נעשה תמיד נחשוב עליך. / היית לנו כאח / ועכשיו אתה מלאך. / אותך לנצח לא נשכח / נזכור אותך תמיד ולעד לא תישכח. / אני בטוח שאתה שם בשמים נמצא ליד אלוקים / ואתם מלמעלה עלינו צופים. / אז תעורר עלינו רחמים במרומים / כי כולנו לתהום כמעט נופלים".